

EREĞLİ'DE REFERANDUMU BİZ KAZANDIK

SAYI : 55 1 Mayıs 1975

15 GÜNDE BİR ÇIKAR

Emek en yüce değerdir

MADEN-İŞ

Birlikten Kuvvet Dogar

KDZ. - Ereğli IX. Bölge temsilciliğimiz sınırları içinde kurulu EREĞLİ DEMİR-ÇELİK İŞLETMELERİ (kısaca ERDEMİR) işyerinde 17 Nisan 1975'de GİZLİ OY-AÇIK SAYIM ilkesiyle yapılan REFERANDUM uygulamasını sendikamız kazanmıştır. Devamı 5. sayfada

İZMİR'DE BMC İŞÇİLERİ ARAMIZA KATILIYOR

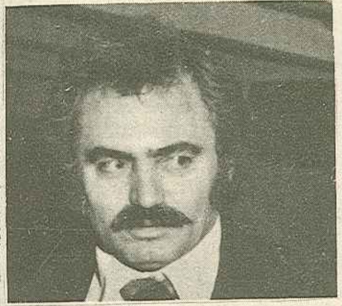
Bugün Türkiye İşçi Sınıfımız büyük bir uyanış içinde bulunuyor. Ve kendi sınıfsal çıkarları için DİSK'e bağlı sendikalarda örgütleniyor.

İşyerlerinde yapılan REFERANDUM'larla işçiler, DİSK'e bağlı sendikalara yetki vererek, İşçi Sınıfının birlik ve beraberliğini devrimci bir çatı altında genişletiyor.

İşçilerin DİSK'e bağlı sendikalara olan bu akını, ülkemizde gerici egemen güçlerin ve bazı demokrasi düşmanlarıyla, sermaye sınıfından yana bir politika uygulamayı amaç edinmiş sarı sendikaların tüm engelleyici girişimlerine rağmen, önüne geçilmez bir hızla sürüyor.

İşte kendi işkolumuzda gerek örgütlenme gerekse REFERANDUM yoluyla son günlerde aramıza katılan E.C.A., NETAŞ, ALTAŞ, PRESİZ GÜCÜM, GENERAL ELEKTRİK ve daha bir çok işyeri ile Bursa'da TOFAŞ, RENAULT ve MAKO, Ereğli'de DEMİR-ÇELİK Fabrikalarında çalışan onbinlere, İzmir III. Bölge Temsilciliğimizce sürdürülen örgütlenme çalışmaları sonucu BMC İşçileride katılmaya başlamışlardır.

Yiğit BMC işçilerinin Maden İş Sendikasında örgütlenmek için yıllardır sürdürdüğü devrimci mücadelede böylece zaferle sonuçlanırken tüm BMC, İşçilerine aramıza hoş geldiniz der ve parçalanmaz bir dayanışmayla verdikleri bu örnek mücadeleden ötürü kendilerini tüm üyelerimiz adına çoşkuyla kutlarız.

K.TÜRKLER: «KOOPERATİFLER KÖY İŞLERİ BAKANLIĞINA BAĞLANMALIDIR»

10 Nisan 1975 günü toplanan DİSK Uzmanlar toplantısında güncel konuları ele alan bir konuşma yapan DİSK Genel Başkanı Kemal TÜRKLER, bu arada, Kooperatiflerin Ticaret Bakanlığı'na bağlanmasını eleştirmiş ve özetle şöyle demiştir:

«Anayasamız yurt kalkınmasında ve iktisaden zayıf durumda bulunanların korunmasında kooperatiflere önemli bir yer vermiş ve bunu çeşitli maddelerinde belirtmiştir. İşte buna uygun olarak verilen bir kararla Kooperatifler Köy İşleri Bakanlığına bağlanmış ve bu Bakanlığın adına Kooperatifler sözcüğü de eklenmiştir.

Yeni iktidar ise bu gelişmeye ters düşen bir biçimde kooperatifleri Köy İşleri Bakanlığından ayırarak Ticaret Bakanlığına bağlamıştır. Böyle bir karar Anayasamızın ilkelerine aykırı olduğu gibi, kooperatifler alanındaki gelişmeyi amacından saptırıcı niteliktedir.

DİSK olarak bu kararı şiddetle eleştiriyor ve kooperatiflerin yeniden gerçek yerlerine, yani Köy İşleri Bakanlığına bağlanması gerektiğine önemle işaret ediyorum.»

HİDROMAK İŞÇİLERİ İLE ELELE

Safraköy XVI. Bölge Temsilciliğimiz sınırları içinde kurulu HİDROMAK DAMPER işyerinde çalışan 115 Devrimci işçi, topluca Cevher-İş'ten istifa ederek aramıza katıldılar.

Bölgede Devrimci saflarımıza hergeçen gün artan katılmalar üzerine XVI. Bölge Temsilcimiz Hanefi Öztürk gazetemize şu açıklamayı yapmıştır:

«İşçi sınıfı her geçen gün bilinçleniyor, devrimci nitelik kazanıyor, olaylara yalnız ekonomik değil, sınıfsal açıdan bakıyor.

İşte bu bilinçlenme boyutlandıkça sarı sendikalarda eriyor yok oluyorlar. Şöyleki, sendikamızın, yönetimde üyelerin söz ve karar sahibi olma ilkesi, yaygınlaşmakta ve bu ilke işçi sınıfının benliğinde yer etmekte ve işçi sınıfı bu ilke etrafında toplanmaktadır.

İNPRESS MOTOSAN İşçilerinden sonra HİDROMAK DAMPER Fabrikasında çalışan işçilerde Cevher-İş'ten istifa ederek sendikamız saflarında toplandılar.

HİDROMAK'ta, 18 yaşına gelmiş pırıl pırıl delikanlılar halen çıraklık adı altında 100.— TL. haftalıkla çalıştırılmaktadır. Kalifiye işçilerin çoğunluğu ise halen asgari ücretle çalıştırılmaktadırlar. Hak larını aramak için Cevher-İş'in Bölge Temsilciliğine müracaat eden işçiler ise sendikadan kovulmakta ve işverene şikâyet edilmekteydiler.

HİDROMAK İŞÇİLERİ, şimdi öz yuvaları olan MADEN-İŞ saflarında toplandılar ve haklarını alıncaya kadar mücadelelerine devam etme kararı aldılar.

İşçilerin sendikamız çatısı altında toplanmasından tedirgin olan Cevher-İş yöneticileri 17 Nisan 1975 günü işyeri yemekhanesinde işçileri kandırmaya çalışırken kovuldular.

Sendikamız birlik içinde mücadelesini yürüten, HİDROMAK İŞÇİLERİ adına Toplu Sözleşme yapmak için gerekli hazırlıklara başladı.»

YORUMSUZ

AP, ACZİN VE BECERİKSİZLİĞİN TİMSALİDİR. (Alpaslan Türkeş 12 Ekim 1973 İstanbul konuşması)

AP'Yİ İKTİDARA GETİRMEYİN, BUNALIMLARA DUR DİYECEK KUDRETİ YOKTUR. (Turhan Feyzioğlu 7 Ekim 973 Gaziantep)

SİZE YALVARIYORUM, ERBAKAN'A REY VERMEYİN, KİME VERİRSENİZ VERİN, KOMÜNİSTE VERİN, ERBAKAN'A VERMEYİN. (CGP Sözcüsü İhsan Kabadayı Konya 10 Ekim 1973)

AP'NİN SAĞCILIGI PERHİZLİ HASTANIN TURŞU YEMESİDİR. BU PARTİ SAĞCI DEĞİL, MACUN PARTİSİDİR. (Necmettin Erbakan 28 Eylül Bolu)

AP'NİN ARKASINDAN GİTMEYİN, ÇÜNKÜ LUT KAVİMİ DE BÖYLE BATMIŞTIR. (Erbakan 5 Ekim 1973).

REFAH DEVLETİ DİYE MUTLU AZINLIĞA 30 FABRİKA YAPTIRDILAR... ANADOLU'NUN PARASINI EMEN TULUMBA, İSTANBUL'DA BİRKAÇ ZENGİNİN CEBİNİ DOLDURUYOR, BUNUN ADINA DA ADALET DİYORLAR. DELİMİSİNİZ BE KARDEŞLERİM, HALÂ BU ADAMLARIN PEŞİNDEN GİDİLİR Mİ? (ERBAKAN 29 Eylül Karamürsel)

AP'YE ÇOĞUNLUGU VERİRSENİZ, YİNE CHP İKTİDARA GELİR. 1969 DA ÇOĞUNLUĞU ALDI AMA, ERİM İLE MELEN'E TESLİM ETTİ. (Mutlu Menderes 24 Eylül 1973 Tokat).

demirel dedi ki

Türkiyenin altına kriko mu koyup kaldıracağız?
(Kilis 24 Mayıs 1968)

Türkiyeyi tepesinden çekmek kâfi değil, altından kaldırmak daha müessirdir.
(YSE Genel Müdürlüğü mıntıka âmirleri toplantısında, 17 Mart 1969)

NEDEN MADEN-İŞ

Gerçek Sendika

İSDEMİR İŞÇİLERİNDEN
CAN ARSLAN

İşçilerin, dünya ekonomik mücadele sürecinde, işverenlere karşı örgütlü olarak yürüttükleri kavga, dökülen kanlar ve verilen şehitlerle güçlenerek günümüzedek uzanmıştır.

Ülkemizde ağır aksak ta olsa gelişen sanayi, işçi sınıfının nicelik olarak geniş boyutlara ulaşmasını da sağlamıştır. İşçilerin ve patronların bir arada bulunduğu bütün sınıflı toplumlarda emek-sermaye çatışması ve bunun sonucu grevler ve direnişlerle işçi sınıfının nitelik olarakta büyük gelişim göstermesi doğal ve zorunludur. Türkiye'de bugün işçi sınıfı gündemindeki birinci madde REFERANDUM GENEL GREV hakkı gibi demokratik doğrultudaki taleplerdir. İSDEMİR işçileri olarak bizler bu hakların ancak ülkemizdeki yegane gerçek işçi örgütü olan DİSK'in yürüttüğü mücadele ile alınabileceğine inanmaktayız.

İşçi sınıfı temsilciliğini, mevcut siyasi iktidarların kuyruğuna takılmak biçiminde düşünüp hakim sınıfların lütuf ve sadakalarıyla yürütmeye çalışan Türk-İş ve yöneticilerinin maskeleri düşmüş ve gerçek nitelikleri anlaşılmıştır. Sadece gerçek işçi liderlerinin bahsetme hakkı olan GENEL GREV ve REFERANDUM gibi kavramları ağızlarından düşürmeyerek sulandıran Türk-İş yöneticileri yıllardır pratiklerinde bu doğrultuda herhangi bir çalışma yapmamışlardır. İşçi sınıfı da bu sarı sendikalar topluluğuna gereken dersini ve cezalarında son aylarda yapılan bütün gerçek REFERANDUM'larda DİSK üyesi sendikaları seçerek vermiştir.

Bütün bu gerçekleri görebilen ve iyi değerlendiren İSDEMİR işçiside elbet devrimci bir sendika olan DİSK üyesi MADEN-İŞ'i seçmiş ve benimsemiştir.

İSDEMİR işçisi bu kararı; MADEN-İŞ sendikasının işçi sınıfının ekonomik ve politik mücadelesinin ayrılmazlığı yolunda bugüne kadar yürüttüğü mücadeleden dolayı, ona tam güvenerek almışlardır. İSDEMİR işçileri mücadelen bir günlük olmayıp uzun vadeyi kapsadığını, bunun ise ancak ciddi bir kuruluş olan ve kendi işkolunun Türkiye çapında en büyük sendikası MADEN-İŞ te örgütlenerek yürütülebileceğini anlamışlardır. Bunun için ilk temaslardan sonra DİSK'e bağlı MADEN-İŞ in 18. Bölge temsilciliği hemen göreve başlamıştır. Üç ay gibi kısa bir süreden mahalli yerleşim bölgeleri olan İskenderun, Payas, Dörtyol, Erzin, Osmaniye ve Belende komiteler oluşturulup örgütlenmeye hızla devam edilmektedir.

MADEN-İŞ'in İskenderun Demir Çeliğe gelmesini gerekli kılan günlük olaylardan sadece bazılarını örneklerle sıralıyalım.

a) Kadro ve muvakkat işçilik sorunu:

Aynı işi yapan işçiler kadrolu veya muvakkat oluşlarına göre çok farklı ücretler almaktadırlar.

b) İşçi servis araçlarının durumu:

İşçi arkadaşlarımız trenlerde sürü gibi tıkabasa taşınmakta, bir vagon eklemek bile yetkililerin aklına gelmemektedir.

c) Verilen yazlık ve kışlık elbiselerin sözleşmede tesbit edilen kalite ve maliyetten düşük olup dağıtımları da zamansız yapılmakta ve kışlık elbiseler yaz başlangıcında, yazlık elbiseler kış girişinde dağıtılmaktadır.

d) İşçi temsilcilerinin ünitelerdeki iş konularıyla ilgili olaylarda işçi aleyhine tavır takınmaları, hatta işçiyi işverene şikâyete bile kalkmaları.

e) Gerek işe girişlerde ve gerekse ilerleme imtihanlarında listeler hazırlamak suretiyle azami ölçüde MHP yanlısı kişilere öncülük tanımaları, ge çenlerde Adana'ya gelen Türkeş isimli birisinin yöneticilere verdiği 100 kişilik listeden 60-70 inin işe başlamasıyla tamamen kanıtlamıştır.

f) Kurdukları komando ekipleriyle işçilerin okudukları gazetelere bile karışmakta, hatta Osmaniye hattında trende milliyet gazetesi okuyanlara bile komünist deyip gazetelerini yırtmaktadırlar.

Bütün bu olanlardan sonra beş yıl boyunca basit te olsa yukarıda sıralanan sorunları çözümlemeden savsaklayan, hatta bir kısmını kendi yaratan sarı Çelik-İş sendikasının silinmesi elbette İSDEMİR işçisi için gerekli idi.

İSDEMİR işçileri olarak bizler görevimizin sadece MADEN-İŞ sendikasına üye olmakla bitmeyip, devrimci sendikamız önderliğinde bizim karlı çalışmalarımızın kesin zaferi sağlıyacağı bilincindeyiz.

Yaşasın Kararlı İsdemir İşçileri

Yaşasın Devrimci Maden-İş Sendikası

PROFİLO'da SÖZLEŞME İMZALANDI

Sendikamız ile VI. Bölge Temsilciliğimiz sınırları dahilinde bulunan **PROFİLO SAN. ve TİC. A.Ş. arasındaki toplu iş uyuşmazlığı sonunda alınan grev kararından sonra, taraflar arasında sürdürülen görüşmeler, 11/4/1975 tarihinde anlaşma ile neticelenmiştir.**

Anlaşmaya göre; toplu iş sözleşmesinin süresi 2 yıl olup, 1/1/1975 tarihinden itibaren geçerlidir.

Asgarî ücret, saatte 625 kuruştur. Saat ücretlerine, 1/1/1975'den itibaren 375 kuruş, 1/1/1976 tarihinden itibaren 375 kuruş zam yapılmıştır.

Her sözleşme yılında 90 günlük ücretleri tutarında ikramiye alacak olan üyelerimize, Şeker ve Kurban Bayramlarında 500'er TL. Bayram ikramiyesi verilecek, Dini bayram arifelerinde tam gün ücretli izinli olacaklardır. Ayrıca; üyelerimize her ay sonu birer yevmiyeleri tutarında Teşvik Primi verilecektir. Gece çalışan üyelerimizin saat ücretleri % 15 zamlı ödenecektir.

Yıllık ücretli izne çıkan «üyelerin yıllık izin ikramiyelerinin 1.000.— TL ya yükseltildiği sözleşmede, her yıl 450 üyemiz adına İşveren, İşçi Tatil ve Eğitim Sitesi «Kamp Fonu» için Sendikanın kamp idaresine 675.000.— TL. sı verecektir.

Yakacak yardımının 1.250.- TL. ya yükseltildiği toplu sözleşmede, kıdem tazminatları 30 gün üzerinden ödenecektir.

Üyenin ilk öğrenimde olan herbir çocuğuna yılda 350.— TL., Orta ve Lisede olan herbir çocuğuna yılda 450.— TL., Yüksek öğrenimde olan herbir çocuğuna da yılda 600.— TL. İşverence tahsil yardımı yapılacaktır.

Üyenin ölümü halinde yakınlarına 4500.— TL., yakınlarının ölümü halinde üyeye 900.— TL. ölüm yardımı verilecektir.

İşyerinde, mevzuata uygun kadın işçi çalıştırıldığı takdirde işveren, en kısa zamanda işyerinde kreş kuracaktır.

Bunların yanısıra, evlenme, doğum, yemek gibi Sosyal yardımlar ve Sosyal haklar ile Sendikal hak ve menfaatlerin de temin edildiği sözleşmeden 1400 üyemiz istifade edecektir.

GN.elektrik işçileri ile bir toplantı

Sermayesinin % 51'i Amerika tarafından sağlanan GENERAL ELEKTRİK T.A.Ş., ve GENERAL ELEKTRİK T.A.O. işyerlerinde çalışan 1200 devrimci işçi, geçtiğimiz günlerde topluca Metal-İş Sendikasından istifa ederek saflarımıza geçtiler.

Bu nedenle bu işyerlerinde çalışan işçilerle 4 Nisan 1975 tarihinde Şehremini Şan Düğün Salonunda eğitsel bir toplantı yapıldı.

İşçi arkadaşların konuşmalarıyla başlanan toplantıda söz alan 22 işçinin tümde üstüne basa basa şöyle dediler:.

«Senlerdir ilk defa bir işçi toplantısında böyle karşılıklı söyleşiyor, dertleşiyoruz. İşte bu söyleşimiz; Türkiye İşçi Sınıfının biricik gerçek Sendikası DİSK Maden-İş'in devrimci saflarında bütünleştiğimiz içindir.

Bugün burada önce biz konuşuyoruz. Emeğin üzerinde oynanan kirli oyunlarla geçen senelerin ezikliğini yüreğimizde taşıyor, bu birikimle haykırıyoruz. Nasıl haykırmıyalım! Çünki bizler, bugüne değin sarı Metal-İş'in yemekhanede yaptığı göstermelik toplantılarda sadece dinlemek zorunda bırakılan, bir soru sorulması veya eleştirinin yapılmasıyla da Sarı Sendika Temsilcileri tarafından Temsilci odasında dövülen GENERAL ELEKTRİK İŞÇİLERİYİZ.»

GENERAL ELEKTRİK İşçilerinin konuşmalarından sonra söz alan I. Bölge Temsilcimiz; Ergun ERDEM, Maden-İş'in temel ilke ve amaçlarını, işçilerin yaşama ve çalışma koşullarında düşük olan seviyenin yükseltilmesinin gerektiğini, bugünkü ortamda sarı sendikaların her geçen gün mantar gibi türediğini ve Türk-İş'in koruyuculuğundaki sarı sendikaların Türk Sendikacılığını yozlaştırdığını belirterek çok uluslu şirketlerin Türkiye'deki rollerine değinmiş ve daha sonra da Türkiye İşçi Sınıfının bugünkü ekonomik ve politik ortamdaki yeri konusundaki görüşlerini açıklayarak sözlerini şöyle bitirmiştir.

«İş hayatını düzenleyen yasalar bugüne dek işçilerin yararına gösterilmişse de bugün bunların aldatmaca olduğu gözler önündedir. Bu yasalar bugün iş hayatının kazandığı yeni boyutlara göre değiştirilmelidir.

İşçi Sınıfının tüm sorunlarının çözümlenmesi ve sınıfsal çıkarlarının korunması işçi sınıfının birlikte sürdüreceği ekonomik ve politik mücadelesiyle kuracağı kendi iktidarında gerçekleşecektir.»

MADEN-İŞ

DİSK'e bağlı Türkiye Maden- İş Sendikası adına
Sahibi : **Kemal TÜRKLER**
Sorumlu Yönetmen : **Kudret YILDIRIM**
Yazışma ve Yönetim Yeri :
Barbaros Bulvarı No: 58
Beşiktaş-İstanbul
Telefon: 48 50 74-48-50 75
48 50 76

BU SAYI 70.000 BASILMIŞTIR.

BASKI AND OFSET BASIMEVİ

grevlerimiz zaferle bitecektir

İşçi sınıfımızın sermayeye karşı sürdürmekte olduğu ekonomik mücadelenin en etken aracı olan GREV, aynı zamanda işçilerin okulu niteliğindedir.

Grevci işçiler bu okulda sınıfsal çıkarları doğrultusunda öğrendikleri birçok gerçeğin yanında bir de üyesi durumunda bulundukları sendikanın ne denli güçlü gerçekçi ve kararlı olduğunu öğrenirler.

O nedenle DİSK'e bağlı sendikaların sürdürdüğü grevler her zaman başarıyla sonuçlanmış ve bundan sonrada zaferle biteceklerdir.

İşte; örgütsel bir disiplin ve sınıfsal bir bütünlük ve kararlılık içinde sürdürülmekte olan Elektrometal grevi bugün 390. günündedir.

5 Nisan 1975 günü grevlerinin 1. yılını kutlayan 680 Elektrometal grevcisi, haklarını alıncaya dek grevlerinin ikinci, beşinci ve hatta onuncu yılını kutluyabilmenin bilincinde ve inancındadırlar.

Çukurova'nın pamuğu kadar ak, ovası kadar büyük yürekli Çumitaş grevcileri ise bugün grevlerinin 60. gününü kutluyorlar.

Bu işyerinde de 26 Şubat 1975 günü başlatılan grev, mutlaka zaferle bitecek ve bölgede ilk örnek grev olarak anılacaktır.

Resimde Grevci Çümitaş işçilerinden bir grup görülüyor.

Çumitaş grevcileri

İMBAT'ta SÖZLEŞME İMZALANDI

Sendikamız XVI. Bölge Temsilciliği sınırları dahilinde bulunan İMBAT MAKİNA SAN. A.Ş. ile SENDİKAMIZ arasındaki toplu sözleşme görüşmeleri anlaşma ile neticelenmiştir.

Anlaşmaya göre; Toplu İş Sözleşmesi, 1/11/1974 tarihinden itibaren 2 yıl süre ile yürürlükte kalacaktır.

Üyelerimizin saat ücretlerine, 1/11/1974 tarihinden itibaren 300 kuruş, 1/11/1975 tarihinden itibaren de 300 kuruş zam yapılmıştır.

Üyelerimize her sözleşme yılında 60'ar günlük ücretleri tutarında ikramiye, yılda 750 TL. yakacak yardımı ve 500.— er TL. yıllık ücretli izin harçlığı verilecektir.

Kıdem tazminatının 30 güne çıkarıldığı toplu sözleşmede üyelerimize 1.000.— TL. evlenme, 600.— TL. doğum, üyenin ölümünde yakınlarına 5.000.— TL., yakınlarının ölümünde üyeye 1000.— TL. ölüm yardımı verilecektir.

Üyelerimize kalorili, kaliteli ve doyurucu bir öğün yemek verilecek, ramazan ayında üye yemek yemediği takdirde kendisine 10.— TL. yemek ücreti ödenecektir.

Üyelerimize her çocuk için ayda 25.— TL. çocuk zammı ödenecek ve üyelerimizin ilk öğrenimde olan her bir çocuğuna yılda 200.— TL., orta öğrenimde olan herbir çocuğuna yılda 300.— TL., yüksek öğrenimde olan herbir çocuğuna da yılda 600.— TL. tahsil yardımı verilecektir.

Üyelerimize yapılacak askerlik yardımı bir maaş olarak belirlenmiştir.

Bunların dışında üyelerimize toplu sözleşme ile, Sendikal ve Sosyal hak ve menfaatler ile İş Emniyeti ve İşçi Sağlığı Tüzüğü hükümlerine uygun haklar da sağlanmıştır.

İŞÇİ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ

sina pamukçu

Günümüzde modern sendikacılığın görevleri arasında ücretleri artırmak ve herkese iş bulunmasını sağlamak kadar işçilerin çalıştıkları işyerlerindeki koşulları düzeltmek de büyük öncelik taşımaktadır.

İşyerindeki çalışma koşullarını düzeltmek çok geniş kapsamlı bir kavram olduğundan buna «iş çevresinin insancıllaştırılması» denmektedir.

İşyerlerindeki çalışma koşullarının insancıllaştırılması, yani insanlığa yaraşır biçime getirilmesi büyük önem taşımaktadır çünkü işçiler yaşantılarının büyük bir bölümünü işyerlerinde geçirmektedirler.

İşverenlerin, «işte size istediğiniz ücret zamlarını veriyoruz, gerisine karışmayız, ne haliniz varsa görün,» görüşlerine kesin olarak karşı çıkılmak gerekir, çünkü işçinin sağlığı satılık değildir.

Önemli olan bir nokta daha vardır. O da, işçinin sağlığı ve güvenliği deyince, sadece iş çevresinin değil tüm çevresinin de ele alınması gerektiği noktasıdır. Kısacası, işçiler, hem işyerlerinde hem de işyerlerinin dışında insanlığa yaraşır koşullar içinde, tam bir sağlık ve refaha kavuşturulmalıdırlar.

Şimdi gelelim konumuza. Çalışma koşullarının düzeltilmesi deyince bunu dört bölümde ele alabiliriz.

1. İşçinin işyerinde tehlikeler, sağlığına zararlı her türlü duruma karşı korunması.

2. Çalışma koşullarının, özellikle, çalışma saatleri, istirahat süreleri (molalar) yıllık ücretli izinler, işin temposu ve sosyal hizmetler açısından daha iyi hale getirilmesi.

3. İşçinin yaptığı işin daha zevkli bir hale getirilmesi ve işçinin çalışması ile kişiliğini geliştirmesi.

4. İşçinin, çalışma koşullarını ilgilendiren tüm konularda sendikaları yoluyla söz ve karar sahibi olmaları.

Ekonomik ve teknik gelişmeler ve işin organizasyonu bakımından meydana gelen değişmeler işçinin sağlığını ve güvenliği kendiliğinden daha iyi hale getirmek şöyle dursun daha da kötüleştirmiştir. Bunun nedeni kapitalist ülkelerdeki işverenlerin teknik ilerlemeleri sömürülerini artırmak amacıyla kullanmalarıdır. Gerçekten de, bunlar işçilere makinanın bir parçasıymış gibi bakmaktadırlar. Makinelerin hızı arttıkça iş temposu da artmakta, vardiya ve gece çalışmaları işçilerin çalışma ve yaşama koşullarını çekilmez hale getirmekte, gürültü, toz, yüksek ısı, zehirli maddeler ve nüklier ışınlar işçileri maddi ve manevi bakımdan yıkmaktadır.

Bu söylediklerimiz özellikle Türkiye için geçerlidir. Türkiye'de işçilerin sağlık standartları düşüktür, iş kazalarının sayısı çok yüksektir, fazla ve yorucu çalışma ve kötü yaşama koşulları nedeniyle işçiler zamanından önce yaşlanmaktadır. İşçiye, kâr sağlamada bir araç ve gereç gözüyle bakan işverenlerin hâkim olduğu bir toplum düzeninde çalışma koşullarının köklü bir dönüşüme uğramasını ve işçiye gerçekten insancıl bir biçimde yaklaşılmasını beklemek olanağı yoktur. Bunun içindir ki toplumcu bir düzenin mücadelesini de vermektedir sendikalar. Ne var ki, bugünki kapitalist düzende bile bazı çözüm yolları vardır ve bu çözüm yolları gerçekleştirilecek olursa yukarıda saydığımız koşullar işçilerin yararına düzeltilebilir. Bunun için de, bir yandan toplu iş sözleşmeleriyle işyerlerindeki çalışma koşullarını daha iyi hale getirmek için daha çok söz ve karar sahibi olabilir, öte yandan da meclislerden çıkartılacak yasalarla işçilerimizin sağlığını ve güvenliği bugünki düzeyin çok üstüne çıkarabiliriz.

Öbür dert ve davalarımızda olduğu gibi bu alanda da sendikal ve siyasal çalışmalarımızda ileri yürüyelim!

SENDİKAMIZIN ORGANİK YAPISI

B) **BÖLGE TEMSİLCİLİĞİ**

a) **Kuruluş :**

Madde: 52 — Genel Merkez ile taban arasındaki ilişkilerin iyi düzenlenmesi, Genel Merkezin Teşkilâtı denetleme yetkisini daha iyi kullanabilmesi, Sendika çalışmalarının Bölge bölge sınıflandırılarak üyelerimiz için daha yararlı bir hale getirilmesi, Sendikanın Örgütlenme, Eğitim, Toplu Sözleşme, Basın Yayın gibi işçiyi bilinçlendirme konusundaki temel fonksiyonlarını yapabilmesi için Genel Yürütme Kurulu kararı ile, Sendikamızın işkolunda o bölgedeki işçi ve işyeri sayısı bakımından en az üç Lokal Teşkilâtın kurulması mümkün olan bölgelerde Bölge Temsilciliği kurulur. Ve kaldırılır.

b) **Bölge Temsilcisi :**

Madde: 53 — Bölge Temsilcisi, Bölge Konseyince, normal olarak iki senelik süre için, daha önceden bu Ana Tüzük hükümlerine uygun biçimde adaylığını koymuş ve Genel Yürütme Kurulunca adaylığı onaylanmış adaylar arasında, Genel Başkan seçimindeki usul ile seçilir.

Herhangi bir sebeple yeri boşaldığı zaman ilk Bölge Konseyi toplantısına kadar Bölge Temsilcisi geçici olarak Genel Yürütme Kurulunca atanır. Bölge Temsilcisi herhangi bir sebeple geçici bir süre için görevde bulunamaz ise, vekâleten yerine bakacak kimse Genel Yürütme Kurulunca tes bit edilir.

Madde: 55 — Genel Yürütme Kurulu, Bölge Temsilcisi adayı olmak isteyenlerin durumlarını inceler. Bu Ana Tüzüğün 57. maddesine göre uygun vasıf ve şartlara sahip olanlar arasından muvafık gördüklerinin adaylıklarını onaylar ve bunların hâl tercümeleri ile, seçilirse neler yapacağı konusundaki beyanatını yazılı olarak, Bölge Konsey toplantısından en geç üç gün önce Konsey delegelerine gönderir.

Bu Ana Tüzüğün 57. maddesinde belirli vasıf ve şartlara sahip olanlardan aday olmak isteyenler, Bölge Konsey toplantısından en geç 10 gün önce, Genel Merkez kaydına alınabilmek şartı ile Genel Başkanlığa yazılı olarak başvururlar ve adaylıklarını koyarlar.

Bu yazılı başvurmada şu hususlar açıkça belirtilir :

a) Hangi bölge temsilciliğine aday olduğu,

b) İşçilik, Sendikacılık ve Sendika kademelerinde görev yapmış olma açısından kendi hâl tercümeleri,

c) Durumunun, bu Ana Tüzüğün 57. ve 14. maddelerindeki şartlardan hangilerine uyduğu,

d) Bölge Temsilcisi seçilirse, bu görevi nasıl ve ne şekilde yerine getireceği, Sendika ve üyeler yararına neler yapacağı.

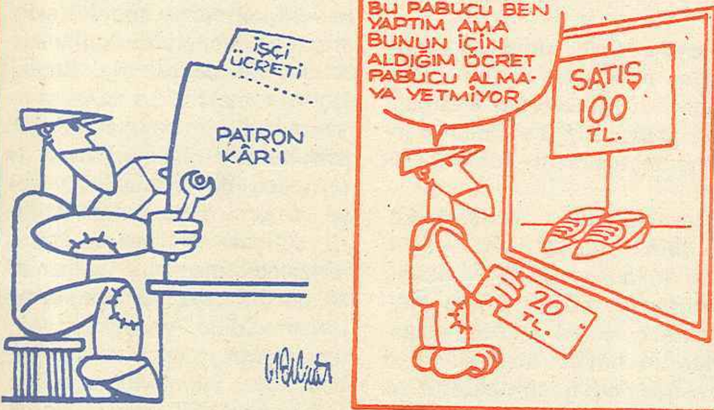
EKONOMİ POLİTİK

Ücret Nedir?

Çoğumuz ücretin «emek» karşılığında verildiğini zannederiz. Başta işverenlerin, burjuva düşünürlerin ve pek çok kimsenin ifade ettiğinin aksine, kapitalist sistemde ücret, işçinin emeği karşılığı değildir. Bu yanlış kavram daima kapitalist sömürüyü gizlemek için öne sürülür. İşverenler ve burjuva düşünürleri ücretin emek karşılığında verildiğini söyleyip bizi yanıltırlar ve biz işçileri daha ucuza çalıştırmaya zorlarlar.

Bizler, kapitalist sistemde ücretin emek karşılığında verilmediğini bilirsek, kapitalist sömürünün özünü de kavrayabiliriz.

Gerçekte para karşılığığında işverenle yapılan iş akdinde satılan bir şey vardır. Ama bu «emek» değil «işgücü»dür.

İnsanlar ihtiyaçlarını giderebilmek için çeşitli mal ve hizmetleri satın alırlar. Satınalma ise parayla olur. Yani birşeyler satınalabilmek ve bunlarla ihtiyaçları giderebilmek için para gerekir. Herkesin paraya ihtiyacı olmasına rağmen herkesin para elde etme yolu aynı değildir. Kiminin büyük toprakları vardır, kendisi hiç çalışmadan başkalarını bu toprakta çalıştırır, bu yoldan ürün elde eder onun parasıyla yaşar. Kiminin küçük bir miktar toprağı vardır, kendisi toprağını işleyerek geçinir. Kimi köyde oturur toprağı yoktur başkalarına ırgatlığa gider. Bazılarının fabrikaları, ticarethaneleri vardır, buralarda başkalarını çalıştırır, bu yolla elde ettikleri parayla yaşarlar. Bazılarının küçük atölyeleri, dükkânları vardır, kendileri de buralarda ya yalnız ya da başkalarıyla birlikte çalışırlar. Kiminin parası vardır bunu para olarak işletip yaşar.

Bir de toplumun çoğunluğunu meydana getiren ve ne toprakları, ne fabrikaları, ne atölyeleri, ne dükkânları olmayanlar vardır. Bunlar geçimlerini sağlayabilmek için başkalarının işlerinde çalışırlar ve bu çalışmaları için belirli bir para alırlar, işte buna ücret denir.

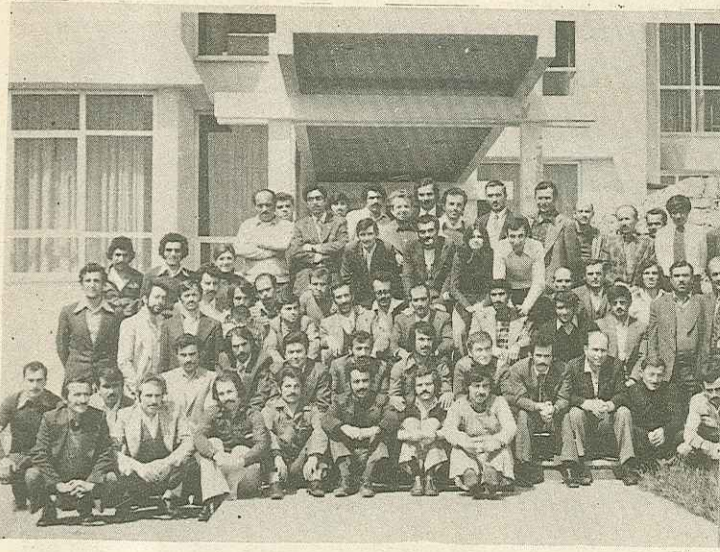
Peki başkaları niye bazı insanları çalıştırır ve onlara ücret verirler? Çünkü onlar üretim yapmak isterler. Ellerinde üretimin gerçekleştirilmesinde kullanılmak üzere bina, makina, hammadde ve enerji vardır. Ama bütün bunlar üretim için yeterli değildir. Üretimi bina içindeki makinada hammaddeyi işleyerek gerçekleştirecek olan emektir. Emek olmadan üretim olmaz. İşte, bu yüzden sermaye sahipleri işçilerin işgüçlerini satın alarak onları fabrikalarında çalıştırırlar.

Üretim söz konusu olunca işin içinde değer yaratılması meselesi vardır. İşçi hammaddeyi veya yarı mamul maddeyi makina ve aletlerinin yardımıyla işleyerek onu yeni bir madde haline getirir. Bu işlem sırasında hammadde veya yarı mamul maddenin değeri üstüne yeni bir değer katılmaktadır. Katılan değerin bir kısmı üretim sırasında kullanılan bina, makina ve aletlerin eskime payı, kullanılan enerjinin değeridir. Gerisi ise tamamen işçi emeğinin katkısıdır. İşte değerin bu kısmı, yani emeğin katkısı olan kısım işçi ve sermayedar arasında ücret ve kâr olarak paylaşılır. Halbuki paylaşılan bu değeri yaratan işçidir.

İşçi yarattığı değerin tamamına sahip olamadığına göre hergünkü çalışmasının ancak bir kısmının kendisi için olduğu ortaya çıkmaktadır. Günün geriye kalan kısmında ise işverene çalışmaktadır.

Durum böyle olunca işçiye verilen ücret onun emeğinin karşılığı olmamaktadır. Öyle olsaydı yarattığı değerin tümünün kendisine verilmesi gerekirdi. Halbuki bir kısmı verilmektedir. Dolayısıyla işçiye verilen ücret onun emeğinin karşılığı değil, işgücünün piyasadaki değeridir. Sık sık etrafta ücretin emeğin karşılığı olduğu söylenir. Bu yanlıştır, ama bunu söyliyenler bilmedikleri için değil kapitalist düzende işçilerin sömürüldükleri yani yarattıkları değerin sadece küçük bir kısmını aldıkları gerçeğini gizlemek amacıyla söylerler. Eğer ücret emeğin karşılığı olsaydı, yani emeğin üretilen mala değere eşit bir ücret verilseydi işverenler nereden kâr edeceklerdi?

EĞİTSEL ÇALIŞMALARIMIZ

B-TİPİ SEMİNERLER BAŞLADI

Sendikamızın Eğitim Dairesince (GÖNEN) Mites Eğitim Merkezinde düzenlenen 10 gün süreli B-TİPİ Geliştirme Semineri 14 Nisan 1975 tarihinde başlamıştır. 57 işyeri baştemsilcisinin katıldığı bu seminer 22 Nisan 1975 tarihine kadar sürecektir. B-TİPİ Seminerler mayıs ve haziran aylarında da devam edecektir.

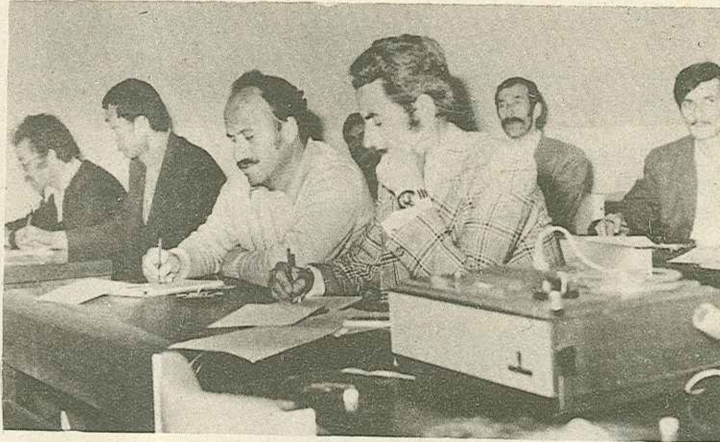
A-TİPİ SEMİNERLER DEVAM EDECEK

Ocak 1975 tarihinde başlayan ve bugüne değin sürdürülen 749 üyemizin yararlandığı A-TİPİ seminerlerine 25, 26, 27 Nisan 1975 günlerinde Pendik - Merter Eğitim salonlarımızda tekrar devam edilecektir.

STAJ KURSLARI SÜRDÜRÜLÜYOR

Mart 1975'in ilk haftasında başlayan iki ay süreli STAJ Kursları başarıyla devam etmektedir.

Mayıs ayının ilk haftasında son bulacak olan STAJ Kurslarına 29 işyeri Baştemsilcisi katılmaktadır.

SINIFSAL MÜCADELEMİZ İÇİNDE EĞİTİMİN YERİ

M. Ali KARAYEL
İMESKO Baştemsilcisi

Sınıfsal mücadelemizde dayanışma, birlik ve beraberliğe en çok ihtiyacımız olan şu ortamda tam bir bütünlük içinde hareket etmemiz gerekmektedir. Ekonomik ve politik mücadelemizi de bu bütünlükten aldığımız güçle vermeliyiz.

Ekonomik ve politik mücadelemiz sendikamız Ana Tüzüğünün 3. maddesinde belirtilen amaç ve ilkeler doğrultusunda olmalıdır.

Sendikamızın üyelerine uyguladığı Eğitim Seminerleri sonunda yetişen bilinçli, işçi arkadaşlarımız yurdumuzun en ücra köşelerindeki emekçi yandaşlarının bilinçlenmelerinde ve örgütlenmelerinde etken olmalıdırlar. Yetişen her arkadaşımız bunu kendine göre saymalıdır. Bu görevi yerine getirirken elbetteki sömürücü güçler boş durmayıp kendi sınıfsal çıkarları için bize karşı mücadele edeceklerdir. Fabrikalarda bilinçlenmemiş bazı işçi arkadaşlarımızı günlük menfaatler vadederek, politik ve ekonomik mücadele veren bizlerden koparmak ve iki düşman gibi karşı karşıya getirmek işverenlerin başvurduğu geri tepen taktiklerdendir.

Günlük yaşamımızı idame

ettirmek için yaptığımız mücadelede karşımıza çıkan sömürücü güçler bizi kamu oyuna, sapık ideolojilerin savunucusu olarak tanıtıp, halkı bize karşı çıkarmaktadırlar. Oysa sapık ideoloji, bizi olduğu kadar dünya halklarını da sömürüp, açlığa mahkum eden kapitalizmdir. Bütün gerçekleri gören işçi kardeşlerimiz Türkiye'nin her yanından DİSK'e akın etmektedirler. Buda gösteriyorki DİSK, Türk İşçi sınıfının ekonomik mücadelesini verdiği kadar politik mücadelesinide veren bir örgüttür.

bize gelen işçi mektupları

EMEĞİN DEĞERİ

Ertuğrul Öztürk
MESAN Baştemsilcisi

Ekonomi bilimine göre bir işletmenin kâr amacı için kurulması, bir takım koşullara bağlıdır. Buna göre: Emek, Sermaye, Hammadde, Ulaşım ve Pazarlama bir iş yerinin kâr amacına uygun biçimde kurulup faaliyet gösterebilmesi için mutlaka gereklidir. Böylece; Emek olmadan sermaye, hammadde ve ulaşım giderek pazarlamanında olamıyacağı bilimsel gerçeğine varmış bulunuyoruz.

Bu bilimsel gerçeğin ışığı altında, Türkiye'de emeğin yerinin ne olduğunu ve ne olması gerektiğini saptamaya çalışalım.

Henüz Türkiye'de emeğin yerinin ne olduğu saptanmış değildir. Ne olması gerektiği ise; İşçi Sınıfı ile sermaye sınıfı arasındaki ekonomik ve politik mücadelenin esasını teşkil etmektedir.

Emeğin yeri işveren açısından başka; işçi açısından yine başka türlü değerlendirilmektedir. Üretim ilişkileri içersinde emeğin yeri emeğin değerini belirler bir ölçüde. Üretim araçlarına yani topraklara ve fabrikalara sahip olan sermayedar sınıfın hakim olduğu kapitalist düzenlerde emek, sermayedar sınıf tarafından sömürüldüğü için, üretim ilişkileri içerisindeki gerçek değer ölçüsünden yoksun bırakılmıştır.

Yaşamak için iş güçlerini satmak zorunda kalan işçiler, bu düzende emeğin karşılığını alamadıkları, ancak ölmeyecek kadar bir ücret aldıkları için, durmadan artan hayat pahalılığı karşısında ezilmektedirler.

Her işveren, Toplu Sözleşmelerle işçiye yaptığı zammı, üretilen mala zam yapmak suretiyle geri aldığı için, aldığımız zamlı ücretin satın alma gücüyle eski ücretin satın alma gücü arasında böylelikle fark kalmamaktadır.

Kısaca bu düzende ücretler artar ama, fiyatlar asansörle yükselirken, ücretlerde arkasından merdivenle tırmanarak artar.

Açık şekilde belli olan bu durumu gidermek için yapılan en iyi Toplu Sözleşmeler bile artan hayat pahalılığı karşısında etkisiz kalmaktadırlar.

O nedenle sermayedar sınıfa karşı örgütlü olarak verdiğimiz ekonomik mücadele yetersiz kalmakta ve bununla birlikte politik mücadelenin de verilmesi zorunluluğu ortaya çıkmaktadır.

İSDEMİR İŞÇİSİNE YAPILAN BASKILAR SÖKMEYECEKTİR

İskenderun Demir-Çelik Fabrikalarında çalışan emekçi kardeşlerimizin sendika seçme özgürlükleri, işveren ve Sarı Sendikalar tarafından girişilen baskıcı yöntemlerle engellenmek istenmektedir.

Örgütlenme çalışmalarımızın yoğun şekilde sürdürüldüğü bölgede, İSDEMİR işçileri, mevcut sendikalarını değiştirmeye ve Anayasadan kaynaklanan haklarını kullanarak, sendikamıza üye olmaya devam etmektedirler.

İşte işçilerin sendikamıza olan akınını önlemek isteyenlere İskenderun 18. Bölge Temsilcimiz Cengiz Turhan aşağıdaki yazıyı göndererek, İSDEMİR işçilerine yapılan baskıların sökmeyeceğini belirtmiştir. Cengiz Turhan'ın İskenderun Demir Çelik Fabrikası Müessese Müdürlüğüne gönderdiği yazı aynen şöyledir.

4.3.1975 tarihinde, sendikamız haber ajansı ve gazetesi servis otobüslerinizin kalktığı duraklarda ve tren istasyonuna giriş yollarında, işyerinizde çalışan işçiler tarafından tüm işçilere dağıtılmıştır.

Gazete ve ajans dağıtımından sonra, trende, müessesesiniz koruma personelinden biri tarafından üç işçi arkadaşımızın kimliklerinin öğrenilmesi bahanesiyle tanıtma kartları alınmış ve kartlarını korumadan alabilecekleri söylenmiştir. İşçi arkadaşlarımız kartlarını almak üzere korumaya başvurduklarında, kendilerine kartların iadesinin sözkonusu olmadığı ve disiplin kuruluna verileceklerinin söylendiği tarafımızdan öğrenilmiştir.

İş saatleri dışında, işçilerin sendikal faaliyetleri sadece kendilerini ilgilendirir. Bilindiği gibi sendikalaşma, sendika değiştirme başta ANAYASA olmak üzere ilgili yasalarca teminat altına alınmıştır. Ayrıca bu tür eylemlerin sınırlarıda yine yasalarca çizilmiştir. ANAYASA ve yasaların verdiği hak üzerinde sınırlamalar koyma yetkisi de hiç kimseye verilmemiştir.

İskenderun Demir Çelikte çalışan işçiler mevcut sendikayı değiştirmeye ve ANAYASA'dan kaynaklanan haklarını kullanarak TÜRKİYE MADEN İŞ SENDİKASI'na üye olmaya karar vermişlerdir. Örgütlenme çalışmalarımız yoğun bir şekilde devam etmektedir. Bu sebeple, sendikamız yayın organları bundan böyle muntazaman müesseseniz işçilerine dağıtılacaktır. Elbetteki bu çalışmalar müessesenizde çalışan işçi arkadaşlarımız tarafından sürdürülecektir.

Sonuç olarak; sözkonusu tarihte tanıtma kartları alınan üç işçi arkadaşımızın kartlarının alınmasını, disiplin kuruluna verilme tehditlerini hiçbir hukukî dayanağı olmayan, sadece işçiler üzerinde baskı kurmak ve sendika değiştirme özgürlüklerini kısıtlama çabası olarak değerlendirmekteyiz. Ayrıca, bazı yöneticileriniz sistemli bir şekilde TÜRKİYE MADEN-İŞ SENDİKASI'na üye olan ve olacak işçilerden kadrosuzların kadroya alınmayacağını, kadrolu olanların derece yükseltilmeyeceğini ve giderek işten çıkarılacaklarının söylenmekte olduğunu da öğrenmiş bulunuyoruz. Şu veya bu bahanelerle yapılacak baskıların işçi arkadaşlarımızı bu eylemlerinden vazgeçirmesi mümkün değildir. Kanımızca bu olaylar bilginiz dışında olagelmektedir. Bu yasa dışı anlayıştan müessesesiniz yöneticilerinin vazgeçmeleri için gerekli uyarıyı yapacağınızı ve işçilerin sendikal eylemlerine karşı yasa dışı davranışlara son vereceğinizi ummaktayız. Aksi halde bu tarafgir tutumun sizin de bilginiz dahilinde olduğu sonucuna varacağız. Bu anlayışın, gerek ilerde doğacak ilişkilerimize olumsuz etki yapacağını, gerekse bu tahrik niteliğinde olan yasa dışı davranışların doğuracağı olaylardan, başta müessese müdürü olarak sizin ve diğer müessese yöneticilerinin sorumlu olacağını bu günden belirtmek isteriz.

EREĞLİ'DE REFERANDUMU BİZ KAZANDIK

Demokrasinin temel ilkesi olan ve işçilerin, kendileri adına Toplu Sözleşme yapmaya yetkili sendikalarını özgürce seçebilme hakkı olan REFERANDUM yıllardır savunduğumuz ve savunmakta olduğumuz en gerçekçi ve geçerli yoldur.

Bugün Gizli Oy-Açık Sayım yoluna başvurulmak suretiyle uygulanmakta olan her REFERANDUM'u DİSK'e bağlı sendikalar kazanmaktadır.

İşte işçi sınıfımızın bu devrimci hareketi karşısında bir kısım demokrasi düşmanlarının telaşa kapılmakta oldukları ve REFERANDUM'u yozlaştırmak için ellerinden geleni yapmakta oldukları görülmektedir.

Çünki eskiden sahte imza fişleriyle işyerlerinde kolayca yetki alabilen sarı sendikaların REFERANDUM'larla yok olmaya başlamaları, bu çevreleri fazlaca tedirgin etmektedir.

İşte bu nedenle REFERANDUM'un yaygınlaşmasından korkanlar, REFERANDUM uygulanan işyerlerine komando ismini verdikleri adamlarını göndermek suretiyle buralarda olay çıkartmak istemektedirler.

Bunun amacı, REFERANDUM'un olaylı geçen ve kargaşalığa yol açan bir uygulama olduğu imajı yaratmaya yöneliktir.

Bunun amacı, işçileri REFERANDUM uygulamasından korkutarak yıldırmak ve aynı zamanda REFERANDUM aleyhine bir kamu oyu oluşturularak REFERANDUM uygulamalarına son vermeyi gerçekleştirmektir.

Daha dün ilerici ve yurtsever gençleri öldürerek parababalarından prim alanlar, bugün de işçi sınıfımızın temel hak ve özgürlüklerine balta sallayarak demokrasinin kara cübbeli celladı olduklarını belgelemektedirler.

İşte 17 Nisan 1975 tarihinde EREĞLİ'de yapılan REFERANDUM uygulamasında, kendilerinin İSKENDERUN, KIRIKKALE ve KARABÜK'ten geldiklerini söyleyen ve kendilerinin komando olduklarını belirtten 300 kişinin orada huzursuzluk yaratmaları böyle bir amacı gerçekleştirmek için gönderilmiş olduklarının delili olmaktadır.

Kendilerine Milliyetçi Cephe ismini takan bir takım parti liderlerinin ise EREĞLİ'de Milliyetçi Cephenin zaferini görmek istiyoruz gibi ifade taşıyan telgrafları bu demokrasi dışı zorbacı hareketlere prim veren bir anlayışın belgeleri olmuştur.

Ne varki uyanık işçi sınıfımız, sömürürünün ve sarı sendikacılık saltanatının devamını istiyenlerin her türlü baskı ve tehditlerine rağmen, DİSK'e bağlı sendikalara yetki vererek onların bu türden adi oyunlarına gelmediklerini kanıtlamaktadır.

İşte EREĞLİ DEMİR ÇELİK Fabrikalarında yapılan REFERANDUM bunun en güzel belgesidir.

ZAFER yine DİSK'e bağlı Türkiye Maden-İş Sendikasınındır.

EREĞLİ'DE

Baştarafı 1. sayfada

İş Mahkemesinin verdiği karar doğrultusunda yapılan oylama sonucunda, oylamaya katılan 5964 işçiden 3419. unun Sendikamız Maden-İş'e 2538 inin ise sarı sendika olarak nitelenen karşı sendikaya oy verdikleri görülmüştür.

Böylece Erdemir işçisi serbest iradesiyle Sendikamız Maden-İş'i seçmiş «Adımıza toplu iş sözleşmesini yapacak sendika Maden-İş'tir» demiştir.

ERDEMİR işyerinde; Sendikamızın 6. ncı dönem Toplu İş Sözleşmesi çağrısı üzerine Zonguldak Bölge Çalışma Müdürlüğü evraklar üzerindeki incelemesini bitirerek 1975/2 sayılı kararını Sendikamıza bildirmişti.

Beş sayfalık kararın sonuç bölümünde; Taraf sendikalardan herhangi birisine toplu iş sözleşmesi yapma yetkisi konusunda bir karar verilemediğine ilişkin işbu karar itirazı kabil olmak üzere verildi denilmekteydi.

Bunun üzerine Sendikamızın hukuk dairesi; Bu işyerinde REFERANDUM isteminde bulunmak üzere İş Mahkemesine baş vurmus ve Karadeniz Ereğlisi İş Mahkemesi Yagıçlığıda esas no 975/7-8 ve 975/9 nolu kararı ile «Bu olay da, gerçek Toplu Sözleşme bağıtını yapmak yeteneğini taşıyan Sendikanın GİZLİ OY-AÇIK SAYIM ilkesiyle yapılacak oylama yani (REFERANDUM) ile saptanması gerekliği sonucuna varmıştı.

AYSAL ve TEKİMAL'DE REFERANDUM İSTEDİK

Pendik IV. Bölge Temsilciliğimize bağlı AYSAL işyerinde Sendikamızla Otomobil - İş Sendikası arasındaki Toplu Sözleşme yetki uyuşmazlığının giderilmesi için İzmit Bölge Çalışma Müdürlüğünün bu işyerinde REFERANDUM'a karar vermesi üzerine Sendikamızın Hukuk Dairesi; Bölge Çalışma Müdürlüğünün aldığı bu karar doğrultusunda 15 Nisan 1975 tarihinde Mahkemeye müracaat ederek REFERANDUM isteminde bulunmuştur.

Yine aynı Bölge Temsilciliğimize bağlı TEKİMAL-SİNATEZ KOLL. ŞTİ. işyerinde Sendikamızla Türk Metal Sendikası arasındaki yetki uyuşmazlığının REFERANDUM'la giderilebileceği doğrultusunda İstanbul Bölge Çalışma Müdürlüğünün 10 Nisan 1975 tarihinde verdiği karar üzerine Sendikamızın Hukuk Dairesi; İş Mahkemesine müracaatla bu işyerinde de Toplu Sözleşmeyi yapmaya yetkili sendikayı saptamak için işçilerin serbest iradelerine başvurulmasını yani (REFERANDUM) yapılmasını istemiştir.

İŞÇİ VE EMEKÇİ KADINLARIN'DA GERÇEK KURTULUŞU SÖMÜRÜSÜZ BİR DÜZENDE GERÇEKLEŞECEK !

Bu yıl uluslararası kadınlar yılı.. Bu yıl Kadın hakları, barış ve demokrasi için savaşan Dünya Demokratik Kadınlar Birliğinin kuruluşunun 30. cu yıl dönümü. Dünyanın her yerinde, konferanslar, açık oturumlar, toplantılar yapılıyor kadın haklarını dile getiren.

Türkiye'nin kadını, 1950 lerde, 1960 larda, 1965 lerde olduğu gibi 1975 de de toprakta, tarlada, fabrikada, günde 8 değil 10 saat, 12 saat çalışarak «kutluyor» uluslararası kadınlar yılını.

Çocuğunu tarlada doğurup, göbeğini taşla kesen Hatice kadın, 1975 in uluslararası kadınlar yılı olduğundan habersiz.. Bingölün Emirler köyünde Türkiye'nin padişahının kim olduğunu soran yetmişlik Satı kadın, 1975 in uluslararası kadınlar yılı olduğundan habersiz... Çukurova'da tütün toplıyan, pamuk devşiren Ayşeler, Emineler, makinaların başında patronun istediği miktarda malı çıkarmaya çabalarken saçları dişlilerin arasına takılıp ölen Saniyeler 1975 in kadınlar yılı olduğundan habersiz. Altışar bin liralık başlık karşılığında babası tarafından iki kez satılan 12 yaşındaki küçük Anadolu kadını bilmiyor 1975 in kadınlar yılı olduğunu...

Ve Türkiye'nin seçkin, zeki ve yetenekli kadınları, hanımefendileri, balolarda, süslü salonlarda, ziyafetlerde «Erkeklere karşı» eşitlik isteyen parlak nutuklar atarak kutluyorlar kadınlar yılını...

Türkiye'de yıl, «Uluslararası kadınlar yılı değil.. Türkiye'de gün, uluslararası kadınlar günü değil.. Türkiye'de gün, yığınların sefaleti pahasına kurulmuş şu sömürü ve talan düzenine, emekçilerin kanıyla, canıyla beslenen kapitalizme karşı mücadele bayrağını yükseltme günü. Gün, emekçi kadınlarımızın, erkeğiyle omuz omuza, sıkılmış tek bir yumruk gibi, sömürü düzenini değiştirme mücadelesine katılma günü...

...... kadın emekçinin çalıştığı bir fabrikada, yıllık kârları milyonları aşan Philips işyerinde kadın işçilerimizle birlikteyiz bugün.

Bu yılın «önemini» anlatıyoruz onlara ve soruyoruz...

KADINLARIN KATILMADIĞI BİR KİTLE HAREKETİ ZAFERE ULAŞAMAZ...

RÖPORTAJ:
NERGİS MÜTEVELLİOĞLU

Soru: İşyerinizde çalışan kadın işçilerin, erkeklerden farklı sorunları varmıdır?

VAHİDE YILMAZ: Kadın emekçilerin sorunlarına işyerimiz açısından değilde daha geniş anlamda Türkiyeli kadın işçilerin durumu açısından yaklaşırsak, sorunuza daha iyi cevap verebilirim. Çünki Philips fabrikasında çalışan kadın işçilerin sorunları başka başka fabrikalarda çalışan kadınların sorunlarından farklı değildir. Bugün kadın, hem aile hayatında hem de iş hayatında köle durumundadır. Günde 8 saat fabrikalarda patron hesabına çalışmaya mecbur bırakılan kadın iş hayatının ardından aile hayatında da ezilmektedir.

AYŞE KURŞUN: Bugün Türkiye nüfusunun yarısını kadınlar oluşturmaktadır. Kadın ve erkek kanunlar önünde eşit sözde. Ama bu eşitlik tümüyle kâğıt üzerinde kalıyor. Bir kere kadınların öğrenim imkânları erkeklerden çok daha kısıtlı İşçiler açısından bu durum kadınların vasıfsız işçi haline gelmesine ve erkeklerden daha düşük ücretlerle çalıştırılmasına sebep olmakta. Bu fark tarımda çalışan kadın emekçiler açısından daha da büyük. Eşit işe eşit ücret kuralının mutlaka gerçekleştirilmesi gerekir.

Soru: Ülkemizde fabrikalarda çalışmakta olan kadınların sayısı her geçen gün biraz daha artıyor. Bu durumu nasıl açıklıyorsunuz?

SAADET ÖZEL: Kadını fabrika hapishanesine girmeye zorlayan, hayat şartları oluyor. Bugün Türkiye'de tek maaşla 4-5 nüfuslu bir ailenin geçinmesi mümkün değil. Kadın erkekle birlikte ailenin geçim yükünü omuzlamak zorunda.

GÜNER DİLSİZOĞLU: Ama kadının sömürüsü günde 8 saat patron hesabına fabrikada çalışmakla bitmiyor. Çalışmak eve dönüşden sonra çamaşırda, bulaşıkta, temizlikte, ütüde devam ediyor. Bu durum kadını hem daha erken yıpratıyor. Hem de yurt ve dünya sorunları karşısında ilgisiz kalmasına daha doğrusu ilgilenme imkânı bulamamasına sebep oluyor. Bu şartlarda, ülkemizde kadın işçilerin emeklilik sürelerinin kısaltılması mutlak olarak tanınması gereken bir hak oluyor.

VAHİDE YILMAZ: Bu durum tamamen içinde bulunduğumuz düzenin bir gereği. Kadının yeri evidir. Elinin hamuruyla erkek işine karışmaz saçı uzun aklı kısa gibi çağdışı görüşler Türkiye'de hala geçerli. Halbuki kadın, erkekler gibi makinaların başında çalışıp üretime katılıyor bu gün. Üstelik yarının insanlarını da kadın yetiştiriyor. Yani hem fabrikalarda üretime katılarak hem de çocuk yetiştirerek iki yönlü bir katkıda bulunuyor, toplum hayatına.

Soru: Peki bu şartlarda emekçi kadınlar çocuklarının yetiştirilmesi eğitimi ile ne ölçüde ilgilenebiliyorlar?

GÜNER DİLSİZOĞLU: Elbetteki bu ilgi son derece yetersiz kalıyor. İşçi kadın fabrikaya giderken çocuğunu ya anasına ya da komşusuna bırakıyor. Hatta çoğunlukla eve kilitleyip çıkmak zorunda kalıyor. Çünkü işçi çocuklarının yetiştirilmesi için, eğitimi için, hiç bir tedbir alınmamış Türkiye'de. Ne kreşler var ne de bakım evleri çocuklarımız için.

Soru: Bu durum işçi çocuklarının da eğitilememesi sonucunu doğurmuyormu?

AYŞE KURŞUN: Elbette. Şartlar işçi çocuğunun yine işçi olmasını ve işçi sınıfının sömürüsünün devamını getiriyor bu düzende. Patronların çocukları özel kollejlerde, yabancı ülkelerde tahsil görürken işçi çocuğu küçük yaşta ailenin yükünü bölüşmeye, çalışmaya mecbur kalıyor. İşçi çocuklarının da işçi olması işte bu sebeple. İşçi çocuğunun tembel, akılsız, yeteneksiz, patron çocuklarının da çalışkan ve çok kabiliyetli oluşundan değil.

Soru: Türkiye'li emekçi kadınların durumu ile sömürü düzeninin var olduğu gelişmiş ülkelerdeki meselâ Almanyadaki, Fransa'daki kadın işçilerin durumunu kıyasladığımızda bizim kadınlarımızın şartlarının çok daha kötü olduğunu görüyoruz. Sizler bu durumu nasıl açıklıyorsunuz?

GÜNER DİLSİZOĞLU: Saydığınız ülkelerin patronları hem kendi ülkelerinin hem de bizim gibi kendilerine bağımlı ülkelerin işçi sınıfını daha fazla soyarak büyük kârlar elde etmişler. Bunun içinde işçilerine biraz daha fazla pay verebilmekteler, korkunç rakkamlara ulaşan kârlarından.

SAADET ÖZEL: Ama sebep sadece bu değil. Fransa'da, Almanya'da, İngiltere'de, sömürü düzeninin geçmişi çok daha eski, çok daha uzun. Bu ülkelerin işçi sınıfları büyük mücadeleler vermişler kanları pahasına. Bugün kazanmış oldukları haklar işte bu mücadelelerin sonucudur.

Soru: Hepinizin söyledikleri aynı noktada birleşiyor. Emekçi kadınların çifte bir sömürüyle karşı karşıya olması ve bunun sonucunda bilgisizliğe ülke sorunları karşısında ilgisizliğe, erken yıpranmaya mahkûm edilmesi. Bu durumda, işçi sınıfının ve emekçi yığınların sefaleti, sömürüsü üzerine kurulmuş bu saltanat düzeninin, kapitalizmin bir sonucu olmakta. Peki, çözüm olarak neler getiriyorsunuz?

VAHİDE YILMAZ: Önce şunu belirtmek isterim. Emekçi kadınların sömürüsü yalnız Türkiye'de değil, sermayedar sınıfın saltanatına dayanan kapitalist sömürü düzeninin var olduğu bütün ülkelerde vardır. Ve bu sömürünün temelinde erkeğin kadını değil, sermayedar sınıfın kadınıyla, erkeği ile işçi sınıfını ezmesi, sömürmesi yatar. Eğer biz erkeklere karşı eşitlik istersek sadece, bu mevcut düzen içinde zaten gerçekleşemez. Bizim kurtuluşumuz kadın, erkek, çoluk çocuk işçi sınıfının kurtuluşu ile sömürünün ortadan kalkması ile olacak.

AYŞE KURŞUN: Kadın işçiler olarak kurtuluşumuz bugünki sömürü düzenininin yerine insanı insanın sömürmediği eşitlik ve kardeşlik esasına dayanan bir düzende gerçekleşecek.

Soru: Bugünki sömürü düzeninin yıkılıp parayı değil insanı yücelten emekten yana bir düzenin kurulması, uzun ve zorlu bir mücadeleyi gerektirir. Bu mücadelede emekçi kadınların yeri nedir?

Emekçi kadınlarımız, aynı yürek ferahlığı ve kararlılıkla şöyle cevaplıyorlar sorumuzu:

Kadın emekçilerin sömürüsü, sömürünün her türünün ortadan kalktığı bir düzende gerçekleşecektir. Bu gerçek, kadınıyla erkeğiyle tüm işçi sınıfının kendi düzenini, özgürlük ve eşitlik düzenini kurma yolunda mücadeleye girmesini gerektirir. Bu gün Türkiye'de işçi sınıfı artık gerçekleri görmektedir. Va daha özgür daha mutlu ve güzel yarınlarını kurma yolunda kadınıyla erkeğiyle sıkılmış tek bir yumruk gibi mücadeleye kararlıdır sonuna kadar......

ESTAŞ ve EVAS'TA LOKAL KONGRESİ YAPILDI

Silâhtarağa XIV. Bölge Temsilciliğimize bağlı ESTAŞ ve EVAS işyerlerinin Lokal Kongreleri, 13 Nisan 1975 pazar günü Silâhtarağa Hülya Düğün salonunda yapıldı.

ESTAŞ işyerinin saat 10.00' da başlayan Lokal Kongresini açan XIV. Bölge Temsilcimiz; Celâl Alçınkaya, yaptığı konuşmada özetle bölgenin sorunlarına, örgütlenme çalışmalarının saptanan program çerçevesinde hızla sürdürüldüğüne değinerek, bu bölgede sarı sendikaların her geçen gün mantar gibi türediğini belirtmiş,

«Bu patron yandaşlarına karşı bugüne değin verdiğimiz mücadele tüm bu sarı sendikaların kökünü kazıyana kadar devam edecektir» diyerek sözlerini bitirmiştir.

Divan başkanlığına getirilen Sendikamızın Genel Başkan Vekillerinden; Bahtiyar Erkul'da, genelde Sendikamızın temel ilke ve amaçlarına değinmiş ve üyelerimizin konuşmalarıyla devam eden toplantıda bu işyerini kapsıyan 3416 nolu Lokal Yönetim Kurulu oluşturularak Lokal Yönetim Kuruluna; M. Selâhattin Çelikörs, Ali Örs, Murat Tıkız, Aysın Karaçam, Ali Gevrek, Feyzullah Özcan, Selim Dere seçilmişlerdir.

Yine bu Bölge Temsilciliğimize bağlı EVAS işyerinin saat 14.00'de yapılan Lokal Kongresini XIV. Bölge Temsilcimiz; Celâl Alçınkaya açmış ve Divan Başkanlığına getirilen Toplu Sözleşme Dairesi Uzmanı; Hasan Rasim Eriş, yaptığı konuşmada sendikamızın Toplu Sözleşme politikasını açıklamıştır.

Üyelerimizinde söz aldığı toplantıda 3460 Nolu Lokal Yönetim Kuruluna; Haydar Özer, Nevzat Kaplan, Elvan Ergin, Turan Yılmaz, İbrahim Koç, Mehmet Yavuz, Haydar şahiner seçilmişlerdir.

Ayrıca bu toplantılarda her iki iş yerinde de Sendikamız Toplu Sözleşme hazırlıklarını sürdürdüğünden bu işyerlerinde çalışan üyelerimizin yapılacak Toplu Sözleşmelere temel olacak görüş ve istekleri saptanarak, Toplu Sözleşme taslakları belirlenmiştir.

OSMAN MALAK İŞYERİNDE DİRENİŞ

İzmir III. Bölge Temsilciliğimize bağlı Bornova eski yolda kurulu OSMAN MALAK Gaz Tüpü Sanayiinde Baştemsilci ve temsilcinin işten çıkarılması sonucu, işyerinde çalışan 100 üyemiz nisan ayı başlarında direnişe geçtiler.

Anılan işyerinde çalışmakta olan işçilerin sendikamızda örgütlenmesine büyük çapta katkıda bulunan Baştemsilci Ercan KARAKAYA ve Temsilci Mehmet Ali YÜKSEL'in işten çıkarılmasını protesto etmek amacıyla direnişe geçen işçiler, işten çıkarılan iki arkadaşları tekrar işe alınıncaya dek, işbaşı yapmıyacaklarını belirtmişlerdir.

M.KARACA ve K.SÜLKER FRANSA'dan DÖNDÜ

Sendikamızın Genel Başkan vekillerinden Mehmet Karaca, 10, 11 Nisan 1975 tarihinde Paris'te yapılan Avrupa'da çalışan yabancı işçilerin sorunlarıyla ilgili toplantıya üst örgütümüz DİSK adına DİSK Genel Sekreteri; Kemal Sülker ile birlikte katılmış ve 15 Nisan 1975 tarihinde Fransa'dan dönmüştür.

Mehmet Karaca bu toplantıyla ilgili olarak gazetemize şu açıklamayı yapmıştır:

«Paris'te 10, 11 Nisan 1975 tarihinde yapılan ve sanayiide gelişmiş ülkelerle, bu ülkelere işçi gönderen ülkelerdeki sendikaların konfederasyonları düzeyinde olan bu toplantı, yabancı işçi sorunlarıyla ilgiliydi.

Almanya, Fransa, Belçika, Hollanda, İsveç, İtalya, Yugoslavya, Cezayir ve Fas'ın katıldığı bu toplantıya Türkiye'dende DİSK katıldı.

Bu ülkelerdeki konfederasyonların delegeleri bu toplantıda:

1) Daha önce Roma ve Türkiye'de yapılan yabancı işçi sorunlarıyla ilgili konferansların üçüncüsünün 1976 Nisan veya Mayıs aylarında Almanya'da yapılmasını,

2) Almanya'da yapılacak konferanstan evvel Cenevre'de 1975 Haziran'ında bu konferansla ilgili bir hazırlık toplantısı yapılmasını ve bu konferansta ele alınacak sorunların somut olarak belirlenmesi için de 1975 Ekim'inde Fas'ta son bir toplantı daha yapılmasını kararlaştırmışlardır.

Almanya'da 1976 ilkbaharında yapılacak üçüncü konferansta ele alınacak sorunları belirlemek için Fas'ta yapılması kararlaştırılan toplantıya, her ülke konfederasyonları kendi ülkeleriyle ilgili ve geneldeki görüşlerini rapor olarak getirecektir.

HABERLER

haberler.haberler.haberler

Topkapı-İSTANBUL I. Bölge Temsilciliği

M.A.N. Kamyon Otobüs SAN. işyeri ile bu işyerinde çalışan üyelerimiz adına sendikamız arasında sürdürülen Toplu Sözleşme görüşmelerinin 25 Mart 1975 tarihinde uyuşmazlıkla sonuçlanması üzerine oluşturulan Uzlaştırma Kurulu çalışmaları devam etmektedir.

ERGAT MAK. işyeri ile sendikamız arasında bir süre önce başlayan Toplu Sözleşme görüşmeleri sürdürülmektedir.

ANKARA II. Bölge Temsilciliği

İVAZ İmalat ve Taahhüt işleri işyerinde işverenin Bölge Çalışma Müdürlüğünde yapılan Uzlaştırma toplantısına katılmaması üzerine sendikamız 7 Nisan 1975 tarihinde grev kararı almıştır.

İZMİT VII. Bölge Temsilciliği

Bu Bölge Temsilciliğimize bağlı ÇELİK SAN. A.Ş. ve GAZ ALETLERİ A.Ş. işyerleri ile bu işyerlerinde çalışan üyelerimiz adına sendikamızca bir süre önce başlatılan Toplu Sözleşme görüşmeleri devam etmektedir.

Silahtarağa-İSTANBUL XIV. Bölge Temsilciliği

Bir süre önce saflarımıza katılan DEMİR SAN. KOMM. ŞTİ. işyerinde çalışan üyelerimiz adına sendikamızca Toplu Sözleşme yapmak için yetki alınmış ve Toplu Sözleşme görüşmelerine 18 Nisan 1975 tarihinde başlanmıştır.

EVAS SAN. CİH., EVAS EV ALETLERİ ve TÜRK DEMİR DÖKÜM işyerlerinde ise bu işyerleri ile sendikamız arasında bir süre önce başlayan Toplu Sözleşme görüşmeleri sürdürülmektedir.

Bursa'da Temsilci Seçimleri Yapılıyor

Busa XIII. Bölge Temsilciliğimize bağlı organize sanayii bölgesinde kurulu ROBERT BOSCH işyerinde Ünite Temsilci seçimi yapılmış ve bu işyerinde 9 Asil 9'da Yedek Ünite Temsilcisi seçilmiştir.

Asil Ünite Temsilcileri:

1) Enver Işıklar, 2) Orhan Güleç, 3) Şaban Ateşçi, 4) Orhan Oflaz, 5) Canan Yağcı, 6) Mustafa Özpay, 7) Salim Salimkütük, 8) Nedim Zeybek, 9) Ali Hikmet Yıldırım.

Yedek Ünite Temsilcileri:

1) Rasim Yaşar, 2) Seyit Yıldız, 3) Hüseyin Baştur, 4) Muhammet Değirmenci, 5) Mustafa Martin, 6) Mehmet Hüsrevoğlu, 7) Celâl Yılmaz, 8) Vural Dinçer, 9) Ramazan Dur.

Ünite Temsilcileri arasında yapılan seçimlerde işyeri Baştemsilciliğine; Enver Işıklar, Temsilciliklere ise Orhan Güleç, Şaban Ateşçi, Orhan Oflaz getirilmişlerdir.

DİSK- HABERLER

LASTİK-İŞ

● Geçtiğimiz günler içinde Adana ve yöresinde en çok konuşulan konu, LÂSTİK - İŞ'in kısaca ÇUPASAN olarak ad landırılan Çukurova Plâstik Sanayiindeki grevi oldu...

Bilindiği gibi bu işyerini Lâstik-İş sözleşmeye çağırmıştı ama işverenler gelmemişlerdi... Bunun üzerine normal prosedür gereği, Uzlaştırma Kurul Toplantısı yapıldı. Ama işverenler bunada icabet edemediler... Bilmeyiz neden? Korkuyorlar mıydı, işçilerin haklarını vermek istemiyorlar mıydı, her nedense. Ama son toplantıya da katılmadıkları için GREV hakkı doğdu...

Neyse ki Adana Sıkıyönetim Komutanlığı greve izin verdi ve Grev 24.3.1975 Pazartesi günü fiilen başladı. İşçi kardeşlerimiz gerçekten sendikaları Lâstik-İş'in devrimci prensiplerine tam bir bağlılık gösteriyorlardı. Cesurdular, bilinçliydiler ve disiplinliydiler...

SOSYAL-İŞ

ICF'ye ve DİSK'e bağlı kardeş Sosyal-İş Sendikasının 19 Mayıs Mağazalarında da başlattığı grev devam etmektedir. 19 Mayıs Mağazalarında çalışan işçi kardeşlerimiz nefis bir mücadele azmi ile grev lerine devam ediyorlar. Onların bu tutumları zaferlerinin garantisidir. Üstelik hiçbir kardeş sendika Sosyal-İş'li kardeşlerini yalnız bırakmıyor. Maddi-manevi destek oluyor. Artık şu kesin olarak biliniyor ki, işçilerin kurtuluşu beraber olacaktır. İşçi sınıfının gayesi bir ve davası müşterektir. Ve işçiler toplumun en devrimci gücü olarak, diğer ezilen insanların da umudu haline gelmişlerdir. İşçiler, bunu, yılmayan mücadeleleri ile herkese kabul ettirmektedirler.

KİMYA-İŞ

KİMYA-İŞ Sendikasının 12-13 Nisan 1975 tarihlerinde İstanbul'da yapılan İşyeri Temsilciler Meclisi Toplantısında sendikal sorunların yanısıra Türkiye'nin siyasal sorunları da tartışılmış ve kamuoyuna aşağıdaki açıklama yapılmıştır.

Kapitalizmin dünya çapında süren bunalımı Türkiye'yi de etkilemekte, egemen sömürücü sınıf ve tabakalar içine düştükleri bunalımdan faşist yollara başvurarak kurtulmak istemektedirler.

Sömürü ve baskı düzenini sürdürmek isteyen bu güçler çeşitli oyunlar tezgâhlayarak **«Milliyetçi Cephe» adı altında bir sermaye cephesi kurup kiralık komandoları da harekete geçirerek faşist dikta heveslerini gerçekleştirmeye** çalışmaktadırlar.

İlk hedefleri işçi sınıfını ezmek olan bu halk düşmanı güçler karşısında işçileri temsil eden biz işyeri sendika temsilcileri sonuna kadar direneceğimizi halkımıza duyururuz.

Biz işçiler oynanmak istenen tüm oyunları dikkatle izliyoruz. Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçiler FAŞİZME GEÇİT VERMEYECEKTİR.

HÜRCAM

Bakırköy'ün Bağcılar Mevkiinde kurulu Sekurit Cam Sanayii işyerinde Toplu İş Sözleşmesi imzalanmış, buna göre;

Saat ücretlerine birinci yıl 300 kuruş, ikinci yıl 300 kuruş zam, her yıl için 75 gün ikramiye, 750.— TL. yakacak parası, 1.000.— evlenme yardımı 500.— TL. izin ödeneği alınmıştır.

Aynı sözleşmeyle kıdem tazminatıda 30 güne çıkarılmıştır.

Örgütlenmeden haberler:

DİSK'e bağlı Hürcam - İş Sendikasının Akdeniz Bölgesine açılan kapısı durumunda olan Anadolu Cam Sanayiinde 1327 işçinin 850'si bu Sendikaya üye olmuşlardır. Ne varki; DİSK'in o bölgeye girmesine tahammül edemeyen işveren ve Türk-İş'e bağlı tüm sendikalar sendikamıza ve üyemiz olan buradaki 850 işçiye karşı mücadele etmek konusunda fikir ve eylem birliği içine girmişlerdir.

Bütün bu koşullar altında bulunan işçi kardeşlerimiz ne pahasına olursa olsun Hürcam-İş'te bütünleşmekte kararlı olduklarını ortaya koymuşlardır.

1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI KUTLU OLSUN

1 MAYIS

1 MAYIS, bütün dünya işçilerinin bayramıdır. Bu gün, dünyanın her yerinde, dilleri ve renkleri ne olursa olsun tüm işçilerin günüdür.

1 MAYIS, dünya işçilerinin zulme, sömürüye karşı, özgürlük, eşitlik için sömürüsüz ve insanca bir toplum uğrundaki birlik ve dayanışmalarının bir sembolüdür.

1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMIDIR

Ülkemizde egemen çevreler tarafından «Bahar ve Çiçek Bayramı» olarak gösterilmek istenen 1 Mayıs, aslında işçi bayramıdır. 1 Mayıs bütün dünyada işçi bayramı olarak kutlanır.

Bundan 89 yıl önce 1 Mayıs 1886'da Amerikan işçileri insanca çalışmak, insanca yaşamak için demokratik haklarını kullanarak büyük bir grev örgütlemişlerdi. Amaçları, patronların işçileri günde 15-16 saat çalıştırmalarına son vermek, 8 saatlik işgününü kabul ettirmekti. Daha önceki örgütsüz grevlerinden gerekli tecrübeyi edinen Amerikan işçileri bu kez daha iyi örgütlenerek bütün Amerika'yı saran bir Genel Greve başlamışlardı. 1 Mayıs'da başlayan greve katılanların sayısı 600 bini aşmıştı. Yalnız Şikago şehrinde greve katılan işçi sayısı 80 binin üzerindeydi. Toplantılar, yürüyüşler düzenleyen işçilerin haklı istekleri herkes tarafından kabul edilip destekleniyordu.

Dünyanın birçok ülkesinde Amerikan işçilerini desteklemek amacı ile grevler yapılıyordu. Genel grev yaygınlaştıkça işçilerin birliği güçleniyor, bir çok işçi, hak alma mücadelesini daha iyi kavrıyor, greve katılıyordu.

Sermayedarlar, güçlenen işçi sınıfı hareketi karşısında endişeye düştüler. Bu güçlü direnişin dağıtılması, birliğin bozulması için yollar aramaya başladılar. Çünkü patronların kâr tutkuları, işçi sınıfının insanca çalışmak ve yaşamak isteğiyle çatışıyordu.

3 Mayıs'ta yürüyüş yapan işçilerin üzerine polis ateş açtı. Bir işçi öldürüldü. İşçiler bu olayı protesto etmek amacı ile 4 Mayısta daha büyük bir gösteri yürüyüşü düzenlediler. Yürüyüşü sabote etmek, kargaşalık çıkarmak isteyen bir patron uşağı kalabalığın ortasına bir bomba attı. Çıkan karışıklığı fırsat bilen polisler işçilere saldırdılar. Sendikacılar ve işçi önderleri tevkif edildi.

21 Haziranda işçiler mahkemeye verildi 4 işçi idam edildi.

Olay bir çırpıda bütün dünyaya yayıldı Almanya'da, Fransa'da, İngiltere'de dayanışma grevleri ve gösteriler hızlandı. Dünyadaki bütün işçiler birlik oldular. Yılmadılar, bozulmadılar, dağılmadılar, korkmadılar. Daha da güçlendiler. Çıkarlarının aynı olduğu bilincine varan işçilerin güçbirliği karşısında sermayedarlar, 8 saatlik işgününü kabul etmek zorunda kaldılar. İşçi sınıfının mücadelesi kan pahasına başarıya ulaştı. İşçi sınıfı, 8 saatlik işgününü bir hak olarak patron sınıfından koparıp aldı.

1889'da bütün dünya işçileri 1 Mayıs'ı işçi bayramı olarak kabul ettiler.

İşte 1 Mayıs budur. İşçi sınıfının mücadelelerle dolu tarihi böyle anlatmakta, böyle yazmaktadır.

Bugün bütün dünyada işçiler 8 saatlik işgünü esasına göre çalışmaktadırlar. Yani, yiğit bir mücadele ile alınan bu hakkı kullanmaktadırlar. Onun için bu şanlı genel grevin başlangıcı olan 1 Mayıs bütün dünya işçileri tarafından işçi bayramı olarak kutlanmaktadır.

YARINI BİZ KURACAĞIZ